



2. Чайка Т. Детінізація економіки – одна з найважливіших умов забезпечення економічної безпеки держави. *«Наукові записки» Львівського університету бізнесу та права*. URL : <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/5815/1/9.pdf>.

Рожелюк В. М.

доктор економічних наук, професор,

Ткач В. Р.

магістрант

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ЯК ІНСТРУМЕНТ СИСТЕМИ ОБЛІКУ В ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ

Місце облікової політики в системі бухгалтерського обліку та її використання як інструменту організації бухгалтерського обліку в установах державного сектору викликає ряд проблем практичного характеру: як формується облікова політика в установах державного сектору, ким формується, яка послідовність цього процесу, хто несе відповідальність за формування та дотримання облікової політики, як це відображається документально.

Відповіді на ці питання дозволить власнику використовувати облікову політику як реальний інструмент організації бухгалтерського обліку в установах державного сектору.

Під формуванням облікової політики розуміють вибір:

– найбільш прийнятної способу ведення обліку з багатьох способів, які допускає законодавство та нормативні акти;

– деякої сукупності відомих способів ведення бухгалтерського обліку та встановлення порядку їх застосування в конкретній господарській ситуації.

Методика формування облікової політики установи передбачає встановлення осіб, відповідальних за розробку, встановлення термінів та алгоритму формування, документального оформлення та порядку затвердження облікової політики. Формування облікової політики повинно включати комплекс дій власника щодо організації бухгалтерського обліку.

Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (п. 5, ст. 8) визначено, що установа самостійно встановлює свою облікову політику [1]. Проте, ні Законом, ні П(С)БО, що регулюють питання ведення обліку, не встановлено, які саме суб'єкти повинні здійснювати формування облікової політики на практиці.

В результаті досліджень встановлено, що причиною відсутності рекомендацій з організаційно-технічних питань формування облікової політики – орієнтація під час реформування бухгалтерського обліку на МСФЗ, які не містять відомостей щодо внутрішніх процесів, які відбуваються в установі при виборі певного варіанту облікової політики.

Облікова політика на міждержавному і державному рівнях має обов'язковий характер, формується на загальних засадах ведення бухгалтерського обліку. На міждержавному рівні відбувається розробка правил і принципів функціонування бухгалтерського обліку в межах об'єднання держав. На рівні держави розробляються принципи, правила та процедури бухгалтерського обліку, що є найоптимальнішими для досягнення курсу фінансово-економічного розвитку держави. Загальнодержавна облікова політика визначається Цивільним і Господарським кодексами, спеціальними законами, П(С)БО, інструкціями Міністерства фінансів та інших міністерств та відомств. Керуючись вимогами першого і другого рівнів, установи державного сектору формують власну облікову політику з



урахуванням особливостей його діяльності. Ступінь свободи у формуванні облікової політики обмежений державою у прийнятих законах, положеннях, постановах та інших нормативних документах, у яких є допустимі варіанти альтернативних рішень щодо здійснення облікових процедур. Дійсно, у зв'язку з тим, що облікова політика обумовлюється в нормативному акті нижчого рівня, останній повинен ґрунтуватися на Цивільному і Господарському кодексах, спеціальних законах, Положеннях з бухгалтерського обліку, Інструкціях Міністерства фінансів та інших міністерств та відомств.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996. – XIV. [Електронний ресурс]: // Режим доступу до матеріалів: <https://законодавство.com/ukrajiny-zakony/zakon-ukrajini-pro-dobrovilne-obednannya.html>.
2. Рожелюк В. М. Організація бухгалтерського обліку діяльності переробних підприємств: монографія / В. М. Рожелюк. – К.: ННЦ ІАЕ, 2013. – 488 с.
3. Рожелюк В. М. Шляхи вирішення проблем формування облікової політики підприємства / В. М. Рожелюк, С. В. Питель / Інноваційна економіка. – 2009. – № 3 (13). – С. 79–83.
4. Рожелюк В. М. Міжнародний досвід формування облікової політики підприємства / В. М. Рожелюк // Інноваційна економіка. – 2009. – № 2 (12). – С. 123–127.
5. Яцишин, С. Р. Об'єктивна необхідність та нормативно правове забезпечення облікової політики підприємства в ринкових умовах господарювання / С. Яцишин // Збірник тез доповідей студентської наукової конференції «Облік і контроль у контексті євроінтеграції» [Тернопіль, 14-15 квітня 2009р.] – Тернопіль, 2009. – С. 30-34. Режим доступу: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/17065>
6. Яцишин С.Р. Облікова політика: теоретичні аспекти формування / С.Р. Яцишин, О.А. Хаблюк // Інтеграційний вибір України; історія, сучасність, перспективи: Збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Вінниця, 10 квітня 2012 р., Том II. - Тернопіль: Крок, 2012.- 291с. – С. 171-175

Фалатович К.-М.С.

магістрант,

Жук Н.Т.

аспірантка

Тернопільський національний економічний університет

м.Тернопіль, Україна

ЕКОНОМІЧНА СУТЬ НЕПРИБУТКОВИХ УСТАНОВ ЯК ОБ'ЄКТІВ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Сталий розвиток суспільства можливий лише за активного розвитку організацій громадянського суспільства, які належать до некомерційного, або, так званого, – третього сектору економіки.

Швидкий розвиток некомерційного сектору розпочався наприкінці ХХ століття. Цей процес відбувався під впливом конкретних історичних умов і національних традицій. У сучасній Україні некомерційний сектор економіки представлений частиною неприбуткових установ і організацій, які відіграють важливу роль в процесі розвитку ринкових відносин, адже покликані реалізовувати культурні, соціальні, благодійні та інші суспільно важливі цілі. А питання обліково-аналітичного забезпечення управління діяльністю неприбуткових установ і організацій набуває все більшого теоретичного та практичного значення.